

[Bollmann.]

drøftelserne, og at vi har fået et meget positivt svar fra ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

(Lovforslag nr. L 88. Fremsat 15/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Møller Andersen (S):

Dette lovforslag imødekommer et åbenbart meget længe næret ønske om at begrænse driftsmæssige forringelser, der kan ramme landbrugsejendomme ved større anlægsarbejders gennemførelse. Lovforslaget pålægger anlægsmyndighederne at lade udarbejde en jordfordelingsplan i forbindelse med anlægsprojekters gennemførelse, for så vidt det drejer sig om landbrugsejendomme. Det er så op til ekspropriationskommissionerne, om man vil lade disse jordfordelingsplaner indgå i jordfordelingen i forbindelse med anlægsarbejdernes gennemførelse.

Kommissionerne har mulighed for at lade jordfordelingsplanen gennemføre, idet kommissionerne i begrænset omfang kan pålægge de af anlægsarbejderne ramte jordbesiddere at afstå arealer, der er blevet afskåret. Det kan pålægges, at berørte ejendomme skal afstå arealer til ombytning, ud over hvad der allerede er blevet eksproprieret, ligesom det kan tilpligtes ejendomme at modtage jord som delvis betaling for afståede arealer.

Det synes, som om man ved dette lovforslag lader driftsøkonomiske og samfundsøkonomiske betragtninger gå op i en højere enhed, og da lovforslaget også synes at imødekomme de berørte organisationers ønsker, kan jeg på

socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Ernst Schmidt (FP):

Det lovforslag, der ligger på vores bord i dag, nr. L 88, ser i og for sig meget uskyldigt ud, men jeg betragter det som en meget specifik måde at angribe § 73 i vores grundlov, der omhandler ejendomsretten, på. Man vil efter dette lovforslag kunne ekspropriere til sammenlægninger og arronderinger og på andre måder, siger man, gavne landbruget, når man eksproprierer til motorveje, hvad man jo har ret til ifølge loven.

Jeg mener, og det gør vi i det hele taget i fremskridtspartiet, at det er et angreb på ejendomsretten og et forsøg på ad bagvejen at formulere det sådan, at almenvellet nu også dækker begreber som sammenlægninger af trekantede jordstykker. Det kan altså ikke være rigtigt, og derfor er vi imod forslaget. Vi er også imod det, fordi loven, som vi har, fungerer godt. Der står nemlig i fremsættelsen:

»Fra de senere år er der adskillige eksempler på, at det i forbindelse med store vejanlæg i praksis har været muligt på det bestående lovgrundlag at nå frem til en hensigtsmæssig løsning...«

På den baggrund mener vi ikke, det kan være rimeligt, at man fremsætter et lovforslag. Vi er imod og har ikke lyst til at stemme for et sådant lovforslag.

Ivar Hansen (V):

Det er en kendt sag, at vi hvert år bruger meget store arealer til offentlige formål, til bymæssige formål, det er vel omkring 15.000 hektar årlig, der medgår til disse ikke-landbrugsmæssige formål, og det er tit og ofte den bedste landbrugsjord, der inddrages til bymæssige formål. Det er klart, at brug af jord i et sådant omfang må vække berettiget bekymring også i landbrugskredse med hensyn til erhvervets fremtidige produktionsmuligheder, og dermed er det jo i høj grad et samfundsanliggende.

Vi er derfor fra venstres side meget interesseret i, hvordan vi kan begrænse det offentlige behov for landbrugsjord, og hvordan dette forbrug, som vi naturligvis må have til forskellige offentlige formål, kan gennemføres med mindst mulige indgreb i den rent landbrugsmæssige arrondering.

Hvad angår de i lovforslaget foreslåede ændringer, er det nok en klar forbedring af bestå-